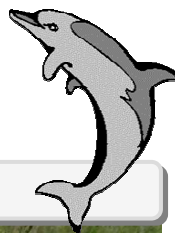

Jún 2014

106

DELFINÁRIUM

Časopis 3. oddielu skautov v Košiciach

Bojový výcvik

Tábor je predo dvermi

Popradský modelársky deň

Úvodník

Nastal čas si uvedomiť, že: čau, mäkká postel', čau, každý deň teplá sprcha, čau, PC, internet, televízor... Chystáme sa vrhnúť späť do „divočiny“, odkázaní sami na seba a kde sa ukáže, kto je aký zálesák a skaut. Kto nemá problém s tým, že si musí vystačiť s tou trochou vecí, čo si so sebou doniesol. Kto vie pomôcť bratovi, keď si s niečím nevie rady alebo keď sa s niekým háda. Kto podrží kamaráta, keď má krízu a chce odísť domov. Kto chápe, že službu v kuchyni za neho nikto neodrobí a že nočná hliadka má strážiť spánok ostatných a nie spať v hangári s nastaveným budíkom. Kto...

Hej, začal som dosť zhurta. Tábor je z veľkej časti o zábave a o tom, že spoločne si užívame to, že sme v prírode. Že sme v podstate oslobodení od mnohých „vymožeností našej doby“ a vieme bez nich úplne v pohode prežiť. Sú to dni, keď naozaj žijeme - je to krásne v tom, že nič nám to nejako veľmi neľahčuje. Tu sa ukazuje, akí naozaj sme. Úprimne sa teším na tábor a na to, čo na ňom zažijeme. Bude zas iný než ten predošlý, znova iná partia, iná atmosféra. Bude taký, ako si ho sami spravíme. A preto vás všetkých chcem poprosiť o to, aby ste to mali na pamäti. Žiadny spor a žiadna „nevinná“ zábava na účet druhého nestojí za to, že si po tábore nebudete vedieť prísť na meno a už nikdy sa nebudete chcieť vidieť.

Nech máme všetci na tento tábor tie najkrajšie spomienky. Do stáborenia, bratia ☺.

Fabo

Obsah

Výprava Medvedov a Bobrov....3	
Bojový výcvik	4
Tri roky	6
Tábor	8
Popradský modelársky deň	11
Vtipovisko	14
Blahoželáme	15
Oznamy.....	16

Delfinárrium

106. číslo vyšlo dňa
23. 6. 2014

Vydal
Slovenský skauting,
68. zbor Biele Vrány Košice
3. oddiel skautov

www.68zbor.sk
68zbor@scouting.sk

Náklad 50 kusov

Autori článkov: **Queščo,
Janko Fabian, Padre, Fabo,
Johny**
Grafika a korektúra: **Juháska
a Johny**

Príspevky posielajte
na adresu:

jakub.sejna@gmail.com

Výprava Medved'ov a Bobrov

25. 5. 2014

Nad Kavečanmi

Queščo

Stretli sme sa o príjemnej ôsmej hodine ráno na Havlíčkovej. Musím pochváliť svojich členov, že došli v plnom počte. Bobrov bolo o čosi menej. Pekne sme si počkali na autobus a bez problémov sme sa odviezli na Alpinku. Po výstupe sme si po ceste zahráli nejaké tie hry. Išli sme pokojným tempom, veď času sme mali dosť. Cestou sme tiež rozoberali rôzne témy, ako to už na výpravách býva. Počasie bolo vynikajúce. Naším cieľom bola lúka, kde sa pravidelne koná skautský pretek.

Nasledovala **opekačka**. Všetci už boli takpovediac nažhavení, a tak sme sa ihneď pustili do zbierania dreva a prípravy ohňa. Aj bez Janiho Fabiana sa nám ho podarilo zapáliť celkom rýchlo. Všetci už začali vyberať z batohov, kto si čo doniesol na opekanie. Napríklad Dano K. vytiahol veľmi zaujímavé párky obalené slaninou. Ostatní vytasili tradičné špekáčiky, len ja a Krtek sme mali slaninu. Chleba bolo až-až, za čo sa chcem poďakovať Matrixovi. Každý zjedol, koľko vládla, a tak sme sa po malej prestávke na vytrávenie **pustili do hrania hier**. Začali sme atentátom. Rozdelili sme sa na atentátnikov a prezidenta s bodyguardmi. Občas vyhrali jedni, raz zase druhí.

Potom nasledovala ďalšia hra - opäť sme sa rozdelili na dva tímy a každý tím mal niekde v lese ukryté miesto s loptičkami. Úlohou druhého tímu bolo – ako inak – ukradnúť loptičky a nenechať sa pritom pripraviť o životy. Tu sme sa celkom nabehali. Už sa nám pomaly krátil čas, tak sme sa rozhodli pobaliť si veci a nechať lúky za sebou. Na Hrešnej sme sa zhodli, že máme radi svoje kolená a nepôjdeme dole lyžiarskym svahom. Práve vtedy nás zastihli prehánky. Kým sme došli do Kavečan, tak aj prestali. Ako sme tak išli dole, započuli sme hudbu. Po chvíli sme zistili, že ide o ľudovky a **že sa koná svadba**. Sprievod svadobčanov sme stretli aj dole na zastávke, šiel nevieme kam. Mali taký malý živý orchester, a tak sme sa zase napočúvali dobrej hudby.

Tesne pred príchodom autobusu sme ešte videli **sprievod veteránov**, áut a boli to naozaj pekné kusy. Zo slušnosti sme im, samozrejme, zakývali a tleskali. Vodičom a spolujazdcom to očividne zdvihlo náladu, lebo nám tiež nadšene odkývali. Už stačilo len nasadnúť na autobus a zviezť sa do Košíc. Chcem sa poďakovať Jančimu P. za dozor a dúfam, že aj nabudúce.

Bola to tradičná predtáborová akcia, no predsa len netradične prevedená. Nebol tu ani začiatok etapovky, ani nabitý program, ani nočná hra o 3:00... dalo by sa povedať, že „nič“. Avšak malo to istú skautskejšiu atmosféru.

So zvyškom družiny Jastrabov (Miňo, Buchta, Chemo) som sa stretol pri Dóme sv. Alžbety alebo jeho okolí. Z K9 sme spolu s Fabom zobrali potrebné vybavenie a pokračovali na Staničné námestie. Na AS už s Rišom čakali ostatné družiny: Bobry (Ľubo a Erik) a Jeleň (Germán). S rýchlobusom do Lipian sme zmeškali plánovaný bus do Bajeroviec o magických 7 minút. Hrozbu štvorhodinovej prestávky v cestovaní odvrátila Sima na telefóne. Už o skoro hodinu neskôr sme sedeli v buse, smerujúcom na Vislanku rázcestie. Odtiaľto sme sa po značne predĺženej trase dostali za takmer rekordnú cca hodinu a pol na mantácky pokosenú táborovú lúku. Zanedlho tam vyrástlo teepee, husky

Bizón a zovrel prvý čaj. Zvuk gitary a plamene začali spolu s nocou dodávať okoliu istú atmosféru.

Budíček, rozcvička, príprava a konzumácia raňajok. O nejaký ten čas neskôr sme sa išli obzrieť po okolí. Najprv to boli bývalé družinové miesta. Neskôr základný tábor „prepadu“, organizovaného 9. oddielom. V očakávaní príchodu víchat a Brezovcov (Gaba a Jura) sme sa predierali dole prúdom potoka. Po asi 500 m sa asi na druhé „umpaje“ ozvali hlasy z cesty. Neboli to víchatá. Cestou hore taktiež v koryte potoka niektorí zmokli, zvlášť Buchta. Až pri táborovej lúke sme zaznamenali asi najväčšiu zmenu za posledných 365 dní. Masívne využívaná hĺbočina bola navždy zarovnaná buldozénom. Obed tvoril kotlíkový guláš (z toho 1/9 bol dolnozemský). Keďže program bol voľnejší, začala väčšina oddielu Delfínov zbroidiť. Po príchode víchat v lesoch rýchlo vyrástli bojové postavenia a začala sa partizánska vojna. Počas dlhotrvajúcich ťažkých bojov sa malá skupinka vybrala kochať okolitými výhľadmi a čarom nepokosenej lúky. Tu padol aj výstižný postreh Faba: „Myslím, že každý bude mať odtiaľ odlišné zážitky.“

Večera bola akási kombinovaná, keď sme vymenili svoje nutelové chleby za pravý guláš. Nasledoval ďalší večer, ktorého súčasťou bola už aj organizovaná „nočná hra“ spolu so 4. oddielom. Potom sa už postupne chodilo spať. Ráno sa začalo ako vždy budením, raňajkami, balením. O 11:05 išiel bus z Bajeroviec. Víchatá ostali na lúke o niečo dlhšie.

Cestovali sme spočiatku úplne prázdny autobusom. Po prestupe v Lipanoch už nebol úplne prázdny, ale ani spolovice plný. Konečnú bodku za touto výpravou spravil gilwellský kruh.

Podľa mňa bola táto výprava výnimočná, super! Prekvapila ma malá účasť a to, že väčšina oddielu si to nechala ujsť.

Bolo to po najdaždivejšom tábore, aký si kto z vás pamätá (okrem Johnyho a tábora v Betliari). Prišlo to mierne nečakane. Priznám sa, nikdy som nemal ambíciu byť vodcom. Jednoducho, nikdy som s touto možnosťou nerátal. A zrazu ma oslovilo vedenie zboru, či by som to nevzal. Záležalo mi na oddiele, Chevro povedal, že mi bude zástupcom, tak som to po kratšom dohadovaní vzal.

Huaaa, čo teraz?! Rýchlo, prvá oddielovka, treba to pripraviť, budú članky, tiež kopa organizovania, ci pana... A akým smerom vlastne chceme aby sa oddiel uberal? Čo chceme vylepšiť? Čo dobré sme zdedili? Pekne pomaly – prebrali sme dobre zabehnutý oddiel so štyrmi družinami a cca 30 členmi. V tom, čo chceme v oddiele dosiahnuť, sme mali od začiatku jasno – družiny by podľa nás mali byť dobré partie, ktoré zároveň vyznávajú skautské ideály. Nechám na vaše posúdenie, či sa nám to podarilo. Členov habadej, veľká klubovňa – môžeme fungovať.

Prešiel prvý rok a **prišiel tábor vo Švedlári**. Tábor sme pripravili tradičný – nosným prvkom bola etapovka, okolo toho nejaký šport, voľné hry a výlety. Na tomto tábore to podľa môjho názoru dosť škripalo v družinách a medzi členmi bolo pár ľudí, ktorým sa dalo programom vyhovieť len veľmi ťažko a sabotovali ho už len z princípu. Bolo to pre nás ponaučenie, že si treba dať pozor na to, koho si na tábor pustíme.

Počas roka 2012 vznikla piata družina – Jastraby. Bola zložená zväčša z víchat, ktoré prišli do nášho oddielu. Vznikla z dôvodu preplnenosti existujúcich družín – bolo nevyhnutné odľahčiť radcov, aby sa stíhali venovať všetkým

svojim členom. Zároveň z oddielu odišlo niekoľko neprispôsobivých členov, čo určite prospelo atmosfére.

Medzi rokmi 2012-2013 svoju činnosť ukončila družina Kamzíkov, a to z dôvodu odchodu väčšiny jej členov. Dalo by sa to nazvať prirodzeným rozpadom. Odvtedy má oddiel znova 4 družiny, ktoré majú viac-menej stabilný počet členov.

V roku 2013 sme táborili v Bajerovciach. Poučení z predošlého tábora sme kládli viac dôrazu na život a atmosféru vo vnútri družín, zamerali program viac na duchovno a myslím, že sa to pozitívne odrazilo na atmosfére tábora. Celý prebehol akosi pokojnejšie a v priateľskej atmosfére. Menej konfliktov, menej zhonu – tento tábor bol naozaj pohodový.

S Chevrom sme počas roku 2013 absolvovali vodcovskú Slovenskú ekumenickú lesnú školu, kde sme načerpali inšpiráciu, odhodlanie, silu a skúsenosti do ďalšieho vodcovania a s touto energiou sme sa pustili do nového skautského roka. Nové akcie, užšia spolupráca s radcami, postupná výmena radcov – aj tieto zmeny v oddiele nastali.

Okrem skautskej činnosti vodcovanie v Trojke so sebou prinieslo hodiny rozhovorov (či už telefonických, osobných alebo mailových) s členmi, s rodičmi o všetkých možných problémoch, návrhoch, sťažnostiach, ktoré sme sa následne snažili riešiť (hovorím v množnom čísle, našťastie nie som na tieto veci sám). Máme dvoch členov z detského domova – ďakujeme všetkým, ktorí nám pomohli s financovaním ich skautských aktivít. Zmenili sme klubovňu – máme oveľa lepší priestor na fungovanie. A mohol by som vymenovať množstvo ďalších vecí, ktoré vnímam ako pozitívne.

Pred nami je ďalší tábor, ktorý, dúfam, bude ešte lepší ako ten predošlý. Dúfam, že po jeho skončení si budem môcť povedať, že sa účastníci niekam posunuli, že vyrástli, že sú z nich lepší skauti...

Na záver by som sa rád poďakoval v prvom rade Chevrovi, ktorý bol zástupcom, akého prajem každému vodcovi oddielu. Ďakujem všetkým rodičom, ktorí boli ochotní pomôcť s hocičím okolo oddielu, ktorým nebolo jedno to, čo robia ich deti a nemali problém sa ozvať, keď bol problém. Ďakujem za prejavenu dôveru a za všetky povzbudenia.

Opakovanie je matka múdrosti. Článok je z roku 2009. Stále aktuálny...

Tento prvý odsek je venovaný predovšetkým tým, pre ktorých bude toto prvý skautský tábor. Ostatní ho môžete podľa vlastného uváženia preskočiť alebo ak sa nebojíte, čítajte ďalej. Takže, aby som to nenaťahoval, v prvom rade si musíte uvedomiť, že prakticky všetky družinovky, oddielovky, jedno- či viacdňové výpravy, ktoré ste mali možnosť zažiť, sú slabý odvar toho, čo je samotný tábor. Tam je totiž skoncentrovaných najviac hier, dobrodružstiev, zábavy, samozrejme aj práce a ešte mnoho iného. Predtým, ako sa rozpišem a začnem s rôznymi vyhrážkami a upozorneniami, chcem ešte raz podotknúť, že tábor je naozaj super a môžem s takmer so 100%-nou istotou tvrdiť, že už krátko po skončení sa budeš tešiť na ďalší.

No ale poďme k veci.

Na tábore máme zaužívaných množstvo písaných či nepísaných pravidiel. Význam niektorých pochopíš a uvidíš až priamo na tábore.

Odielové povely *alebo* Čo toľko ten vodca vypisuje?

Začal by som oddielovými povelmi. Načo? Je to dobrá vec aj pre vedenie, ktoré vie týmto spôsobom rýchlo pozháňať celý oddiel (alebo tých, ktorých potrebuje) a takisto pre chlapcov preto, že ak ich vedia, sú mimo nebezpečenstva, že si popletú jednotlivé písmenká a budú potrestaní za neskorý príchod na nástup. Dokonca sa môžete naučiť celú morseovku.

- .	nástup	. - .	radcovia (oddielová rada)
- . .	nástup do družín	-	ticho
- -	medvede	. - - .	príprava (na večeru, nástup, etapu)
- . . .	bobry	. . .	skauti so sľubom
. - - -	jelene	. .	roveri
. -	jastraby		

Poriadok a hygiena *alebo* Do troch dní a dvoch centimetrov to odpadne...

Teba sa bude týkať najmä hygiena tela, ešusu a stanu. Každé ráno hneď po rozcvičke (áno, bude aj rozcvička) je vyhradená chvíľka ešte pred raňajkami na umývanie (a otužovanie sa). Ráno sa umývame v čerstvej vode v potoku. Určite sa ti to bude páčiť.

Minimálne raz za týždeň bude možnosť sprchovať sa v teplej vode. V každom prípade umývanie nepodceňuj.

Ešus

Na ešus si dávaj poriadny pozor! Vždy ho maj čistý a na svojom mieste. Ak máš špinavý ešus, má to niekoľko následkov. Po prvé nedostaneš do neho obed, po druhé si ho budeš musieť hľadať niekde za hangárom a po tretie, ak budeš jesť zo špinavého, zvyšuje sa šanca, že dostaneš nejakú tú chorobu a budeš musieť opustiť tábor. Dobrá rada – ešus si označ ešte pred odchodom na tábor, neveril by si, ako sa všetky na seba podobajú.

Stan

A v neposlednom rade hygiena stanu. Každé ráno a niekedy aj cez deň je kontrola poriadku stanov. Dôraz sa kladie na všetko: poriadok v banánkach, na posteli, pod posteľou, pred a za stanom a samozrejme, či je ešus spolu s príborom čistý a suchý. A za každý nedostatok body dole. Za príliš veľký neporiadok môžeš dostať dokonca letecký deň – veľmi nepríjemné.

Jedlo *alebo* Jedzme, kým sa to nehýbe...

Varí sa spoločne, preto ťa prosím, neber si so sebou zbytočne veľa jedla. Ak môžeš, zjedz ho čím skôr, aby sa ti nepokazilo. Ak sa totiž nájde nejaké jedlo v stane, prepadá. A môžeš sa aj podeliť.

Sladkosti síce zvyknú byť tolerované, no závisí od množstva. Niekedy sa totiž stane, že sa nevydarí napríklad večera a niekto sa hneď zašije do stanu s vlastnými zásobami. Zdá sa mi to nefér voči ostatným.

Správanie a vzťahy *alebo* Dokedy s ním ešte musím byť v jednom stane?

Neviem, či si to dokážeš predstaviť, ale ľudia, s ktorými si bol doteraz len niekoľko hodín na družinovke alebo výprave, sa ti stanú spoločníkmi takmer na tri týždne. Nieкто, kto sa ti zdal ako super kamarát, ťa sklame a nieкто iný zasa prekvapí v dobrom. Často sa stáva, že ti nieкто začne riadne liezť na nervy. Ide o takzvanú ponorkovú chorobu. Vyskytuje sa približne okolo deviateho dňa a vyznačuje sa miernymi hádkami. Snaž sa, aby na teba nikto nedostal ponorku a takisto nezavrhuje ostatných. Ver, že keď sa raz stretnete, budete v dobrom spomínať na spoločný tábor.

Časový menežment *alebo* Prečo nikdy nič nestíham?

To najdôležitejšie takmer nakoniec. Opäť si musíš uvedomiť, že na tábore vládne pomerne svižný režim – skoré budíčky, hygiena, raňajky, nástup, program, občas nejaká nočná hra, občas služba v kuchyni alebo nočná hliadka. A všetko toto má svoj režim, podľa ktorého sa riadi celý tábor. Preto jednoduchá a veľmi, veľmi presná rada znie: Riad sa podľa programu, jednotlivé veci rob vtedy, keď je na ne vyhradený čas. Potom sa ti nestane, že ostatní sa pripravujú na raňajky a ty ešte vyliezaš mokrý z potoka, alebo napríklad, že tvoj spolubývajúci si už zapína skautský kroj a ty ešte nemáš umytý ešus po raňajkách. Skrátka a jasne, ak je čas na kúpanie, spokojne sa môžeš ísť kúpať, len to využi vtedy, keď je na to vyhradený čas.

Ak si sa dočítal až sem a stále sa chystáš na tábor, tak ti gratulujem. Neboj sa, nie je to až také strašné..

Posledný záverečný odsek je prebratý z Delfinária spred piatich rokov, neviem však, či to Ricky neprebral tiež od niekoho.

Skautský tábor nie je len o dokonalosti stavieb. Je to naša vlastná civilizácia, kultúra, život. Aké hodnoty presadíme na začiatku, tak to bude celý tábor. Je to na nás. Jedinečná šanca vytvoriť si vlastný svet bratstva, porozumenia, priateľstva a úprimnosti.

Vítal nás asi štvormetrový model **vetroňa**. A strelba. Už pred popradskou arénou sme zažili prvý adrenalin, keď sme videli veľké **modely tankov** na diaľkové ovládanie, aké sú neuveriteľne rýchle, obratné, premakané do detailov, no a keď sa začala tá strelba, Amálka si už zapchávala uši. A potom začal horieť muničák (po zásahu malým tankovým plameňometom) a nastali výbuchy. Šlo len o petardy, ale pre decká bol tento zážitok dychberúci.

S rodinkou som bol v polovici júna na víkendovom firemnom výlete. Bývali sme v Liptovskom Jáne a program sme mali voľný. Mali sme na výber – buď sa zúčastníme kvázi dňa detí s deckami kolegov, alebo pôjdeme do

Popradu na najväčšiu modelársku ekšnú na Slovensku. No a čo myslíte, čo si Amálka a Janko vybrali? To isté, čo ich mamka. Poprad.

Vydymení od tankov sme sa zaradili do davu, kúpili si vstupenky a vstúpili do sveta stoviek modelov. Oproti iným výstavám je PMD iná v tom, že tu je väčšina modelov funkčná a diaľkovo ovládaná. Takže nie len sterilné stoly s nápisom „Nedotýkajte sa vystavených exponátov“, ale **pravá akcia**.

Buginy a skoky.

Prvá atrakcia. Moje papierové modely sa pokrčia pri najmenšom páde, tu skákali polmetrové autá cez prekážky a hoci nie vždy na kolesá, akosi to nevadilo. Za

nimi pretekárska dráha pre driftovanie s pretekárskymi autami.

Normálne samostatný modelársky odbor. Osobne neviem driftovať na normálnom aute, no títo modelári dokážu jazdiť dverami dopredu s párikilovým autíčkom. Nasledoval extrémny terén. Umelé prekážky, šialené sklony a stúpania. Niečo ako malé ETT (Extreme truck trial).

No a potom hlavný bod programu. **Kamióny, bagre, autobusy, nákladiaky, všetko blikajúce a trúbiace, v mierke 1:14 (teda veľké),** jazdiace po pripravených cestičkách a mostoch. Bagre nakladajú piesok. O dvanástej sa zhasne svetlo, nočná road show. Každý obdivuje, každý je nadšený.

Moje deti špeciálne fičia na vlakoch, takže aj veľký vláčik, **koľajiská** a aj najmenšie koľajisko na Slovensku (v kufri) ich pritiaholo ako magnet. A mal som čo robiť, aby som udržal Vilka, ktorý si všetko potreboval *ošahať* (či je to dobre upevnené, haha).

Okrem uvedeného sa mi páčil ešte workshop, kde si decká mohli vyrobiť vlastnú **diorámu**. Zakúpili si jednoduchý model domčeka, nejaký strom, podložku – na tú si nakreslili, kde čo bude, natreli lepidlom, dali na to posypy, zlepili domček a výsledok zvyčajne vyzeral veľmi dobre. Toto je super ťah, ako prilákať decká k modelovaniu.

Pozreli sme si aj veľké modely **plachetníč** a **leteckej techniky** a na záver sme pred halou navštívili aj bazénik s RC **modelmi lodí**. A musíme skonštatovať, toto bol určite veľmi dobrý výber. Určite lepšie, ako si nechať maľovať na tvár motýlika.

Ak chcete vidieť viac, dajte do gúgla Popradský modelársky deň – tých videí je tam dosť veľa. A ak je to taký zážitok sledovať, aký to musí byť zážitok riadiť taký kamión. A navyše, ak je vlastnoručne poskladaný... Treba to skúsiť.

V kupé vlaku sedia páni Novák a Kohn. Pán Novák vytiahne z kufríka papierové vrečko, z vrečka údenáča a rozkladajúc ho pred sebou rozumuje:

- Nech je to akokoľvek, jedno sa vám židom nedá uprieť - obchodného ducha. Máte na to jednoducho osobitný talent. Ako sa to dá vysvetliť?

- Jednoducho, - hovorí pán Kohn. - My totiž jeme hlavy z údenáčov. Iba hlavy. A tým si cibríme myseľ.

- Nevravte, - čuduje sa pán Novák. - Hm, čo keby som to skúsil? Viete čo? Ja zjem tú hlavu, a vy, ak sa neurazíte, zjedzte to ostatné.

Pán Kohn súhlasí a s chuťou sa pustí do údenáča. Pán Novák sa zatiaľ pasuje s hlavou. Po chvíli hlavu zhnusene odloží a podozrievavo hovorí:

- Počúvajte, veď vy ste tvrdili, že jete iba hlavy, a teraz sa spokojne napchávate mäsom a hlavu ste nechali mne!

- Vidíte, - konštatuje spokojne Kohn, - ešte ste zjedli iba kúsok hlavy a už vám to začína myslieť!

Otec sľúbil svojmu synovi, že mu kúpi nové auto, ak syn splní tri podmienky: dá si ostrihať vlasy, na vysvedčení bude mať samé jednotky a prečíta si Bibliu.

Na konci roka prišiel syn domov, v rukách vysvedčenie s čistými jednotkami a čestne vyhlásil, že prečítal Bibliu od začiatku až do konca.

"A čo tvoje vlasy?" spýtal sa otec.

"Aj Ježiš a apoštoli nosili dlhé vlasy," odpovedal syn pohotovo.

"Tak potom tiež vieš, že všade chodili pešo!" dokončil otec.

BLAHOŽELÁME!

Významné životné udalosti sa nevyhli ani bývalým vodcom Trojky.

Richard Turcsányi sa 26. 7. 2014 žení. Kto chce mladomanželov v ich veľký deň pozdraviť, je vítaný v kaplnke sv. Michala o 15:00.

Ján Padre Breza úspešne ukončil vysokoškolské štúdium a 20. 6. 2014 bol promovaný – je už teda inžinierom v obore hospodárska informatika.

Obom našim bratom srdečne blahoželáme a prajeme veľa úspechov a šťastia v ďalšom živote.

*With great pleasure, we invite you to
the
Wedding of
Richard Turcsányi & Runya Qiaoran*

*С великим потешением Вас позываеме
на нашу свадьбу
Richard Turcsányi a Runya Qiaoran*

*我们诚挚地邀请您见证我们的婚礼
杜瑞奇、乔安闰亚*

*26/07/2014
15:00
Michalova kaplnka, Kosice*

JÁN BREZA

Vám s radostou oznamuje, že po úspešnom ukončení štúdia na
Fakulte elektrotechniky a informatiky Technickej univerzity v Košiciach,
bude dňa 20. júna 2014 o 12:00 v Dome umenia
slávnostne promovaný a bude mu udelený titul

INŽINIER
v odbore hospodárska informatika

$x^2\sqrt{2836}$

0001001
0170001
0010100

Oznamy

**TREBA
VEĽA
BANÁNOK**

ČLENSKÉ
(5 €/meš.)
**UHRADIŤ DO
TÁBORA**

Aj za minulé roky. Je to podmienka účasti v tábore.

Dôležité termíny a časy ohľadom tábora (sledujte www.68zbor.sk)

27. 6.	Účastníci stavby prinesú medzi 17:00 a 17:30 batožinu do klubovne štvorky na Masarykovej 19.	
28. 6.	sa začína stavba tábora . Zraz 7:20 na AS . So sebou: malý batoh s jedlom a pitím na celý deň (na táborisku bude až večera). Tí, ktorí nejdú na stavbu, pomáhajú nakladať auto o 7:30 v sklade na Letnej 27 .	
30. 6.	Účastníci tábora prinesú medzi 17:00 a 17:30 batožinu do klubovne štvorky na Masarykovej 19.	
1. 7.	Odchod do tábora . Zraz 7:15 na AS . So sebou: malý batoh s jedlom a pitím na celý deň, na táborisku začíname ľahkým obedom. Nezabudnúť Vyhlásenie o bezinfekčnosti a Potvrdenie lekára	
Návštevný deň Rodičov a známych radi v tábore privítame, ale najradšej vo vyhradený deň 13. 7. (nedeľa) . Koláče sú vítané. ☺	Táborová batožina Množstvo batožiny je limitované : <i>do nákl. auta</i> 1 veľký batoh a max. 1 banánka, <i>do autobusu</i> malá príručná batožina.	Potvrdenie o bezinfekčnosti prostredia Toto tlačivo je treba priniesť so sebou na zraz na AS pred odchodom do tábora. Musí byť podpísané rodičom s dátumom 30.6. alebo 1. 7. 2014.